

Anonymiserad version

Översättning

C-768/19 – 1

Mål C-768/19

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

18 oktober 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Bundesverwaltungsgericht (Tyskland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

15 augusti 2019

Klagande och motpart i första instans:

Bundesrepublik Deutschland

Motpart och klagande i första instans:

SE

[utelämnas]

Bundesverwaltungsgericht

BESLUT

[utelämnas]

I det förvaltningsrättsliga målet

1. SE,

[utelämnas]

[utelämnas]

klagande i första instans och motpart i andra instans,

[utelämnas] [**Orig. s. 2**] [utelämnas]

mot

Bundesrepublik Deutschland,

[utelämnas]

svarande i första instans och klagande i andra instans,

Övriga parter:

Der Vertreter des Bundesinteresses
beim Bundesverwaltungsgericht,
[utelämnas] 10557 Berlin,

har första avdelningen vid Bundesverwaltungsgericht
efter muntlig förhandling den 15 augusti 2019
[utelämnas]

meddelat följande beslut:

Förfarandet förklaras vilande.

Följande frågor hänskjuts för förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF till Europeiska unionens domstol:

1. Under omständigheter där en asylsökande har levt med sitt barn i en familj som existerade i ursprungslandet och barnet efter en ansökan om internationellt skydd som lämnats in innan det uppnått myndighetsålder har beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande (nedan kallad den skyddsbehövande), och den asylsökande innan hans barn uppnått myndighetsålder har inrest i medlemsstaten som mottagit den skyddsbehövande och likaså ansökt om internationellt skydd (nedan kallad den asylsökande) i den staten, ska då den relevanta tidpunkten – med avseende på frågan huruvida den skyddsbehövande är ”underårig” i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 – enligt en nationell bestämmelse som avser beviljande av subsidiärt skydd som härleds från den skyddsbehövande och vilken hänvisar till artikel 2 j i direktiv 2011/95, vara tidpunkten då ett [**Orig. s. 3**] beslut meddelas i fråga om den asylsökandes asylansökan, eller vid en tidigare tidpunkt, exempelvis när

- a) den skyddsbehövande beviljades status som subsidiärt skyddsbehövande,
- b) den asylsökande ansökte om asyl,
- c) den asylsökande inreste i den mottagande medlemsstaten, eller

d) den skyddsbehövande ansökte om asyl?

2. För det fall

a) att tidpunkten för ansökan är avgörande: Är det viljan att söka skydd som uttryckts skriftligen, muntligen eller på annat sätt till den nationella myndigheten som ansvarar för asylansökan (faktisk asylansökan), eller den formella ansökan om internationellt skydd som är relevant i detta avseende?

b) att tidpunkten för den asylsökandes inresa eller tidpunkten då denne ansökt om asyl är avgörande: Är det relevant huruvida det vid denna tidpunkt ännu inte meddelats ett beslut i fråga om ansökan om internationellt skydd som ingetts av en person som vid en senare tidpunkt beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande?

3. a) Vilka villkor måste vara uppfyllda under de omständigheter som beskrivs i fråga 1 ovan för att den asylsökande ska anses vara en "familjemedlem" (artikel 2 j i direktiv 2011/95) som "befinner sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd" i vilken den person som beviljats internationellt skydd befinner sig och med vilken en familj "existerade redan i ursprungslandet"? Kräver detta särskilt att familjelivet mellan den skyddsbehövande och den asylsökande i den mening som avses i artikel 7 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) återupptagits i den mottagande medlemsstaten, eller är det i detta sammanhang tillräckligt att både den skyddsbehövande och den asylsökande samtidigt befinner sig i den mottagande medlemsstaten? Räknas en förälder även som familjemedlem om det framgår av omständigheterna i det enskilda fallet att avsikten med inresan inte var att faktiskt utöva ansvar i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 för en person som beviljats internationellt skydd och som fortfarande är underårig och ogift? **[Orig. s. 4]**

b) Om fråga 3.a) ska besvaras så, att familjelivet mellan den skyddsbehövande och den asylsökande i den mening som avses i artikel 7 i stadgan måste ha återupptagits i den mottagande medlemsstaten: Är det relevant vid vilken tidpunkt familjelivet återupptagits? Är det i detta avseende i synnerhet avgörande huruvida familjelivet har återupprättats inom en viss tidsfrist efter den asylsökandens inresa, vid tidpunkten då den asylsökande ansöker om asyl, eller vid en tidpunkt då den skyddsbehövande fortfarande var underårig?

4. Anses en asylsökande inte längre ha ställning som familjemedlem i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 i och med att den skyddsbehövande uppnår myndighetsålder, vilket är förbundet med att ansvaret för en person som är underårig och ogift upphör? Om denna fråga ska besvaras nekande: Består denna ställning som familjemedlem (och de därmed förbundna rättigheterna) efter denna

tidpunkt, utan någon begränsning i tiden, eller upphör den efter en viss tid (om ja: vilken tid?) eller när en viss händelse inträffar (om ja: vilken händelse?)?

Skäl:

I

- 1 Den första klaganden, SE, har begärt att han ska beviljas status som subsidiärt skyddsbehövande.
- 2 SE är enligt egen uppgift afghansk medborgare. Han är far till en son som föddes den 20 april 1998. Sonen reste in på Förbundsrepubliken Tysklands territorium år 2012. Genom beslut av den 13 maj 2016 avtog Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (nedan kallad Bundesamt) hans asylansökan, men beviljade honom status som subsidiärt skyddsbehövande.
- 3 Enligt SE:s uppgifter reste han i januari 2016 in i Förbundsrepubliken Tyskland via landvägen. Han ansökte om asyl i februari 2016 och ingav den 21 april 2016 en formell ansökan om internationellt skydd. Bundesamt avtog hans ansökningar om asyl, erkännande av flyktingstatus [**Orig. s. 5**] och beviljande av status som subsidiärt skyddsbehövande, liksom hans ansökan om fastställelse av förbud mot utvisning enligt 60 § punkt 5 och punkt 7 första meningen AufenthG.
- 4 Genom den överklagade domen förpliktade Verwaltungsgericht Bundesrepublik Deutschland att enligt 26 § punkt 5 jämförd med punkt 3 första meningen AsylG bevilja SE status som subsidiärt skyddsbehövande, då han är förälder till en underårig ogift person som beviljats internationellt skydd. Klagandens son var vid den i detta avseende relevanta tidpunkten då ansökan om asyl ingavs fortfarande underårig. I detta sammanhang anses en asylansökan ha inkommit vid tidpunkten då den behöriga myndigheten fick kännedom om den skyddsökandes asylansökan.
- 5 Motparten i första instans har i sitt överklagande gjort gällande att 26 § punkt 3 första meningen AsylG åsidosatts. Det följer av 77 § punkt 1 första meningen AsylG att den relevanta tidpunkten för bedömningen av de faktiska och rättsliga omständigheterna i princip – och även i förevarande fall – är den sista muntliga förhandlingen vid den domstol som är behörig att pröva de faktiska omständigheterna, eller i avsaknad av en sådan, denna domstols beslut genom vilket förfarandet avslutas. 26 § punkt 3 AsylG innehåller inte något uttryckligt lagstadgat undantag i detta avseende. De materiella rekvisit som anges i bestämmelsen liksom dess systematik talar för att det under alla omständigheter endast är möjligt att härleda ett anspråk från en person som fortfarande är underårig vid tidpunkten då denne beviljas status som skyddsbehövande. Bestämmelsen syftar till att säkerställa det särskilda intresset av att skydda skyddsbehövande underåriga. Ett sådant intresse föreligger emellertid i princip endast så länge en person är underårig. Även om den avgörande tidpunkten då en person måste vara underårig är när föräldern ansöker om asyl, vore inte tidpunkten

för den materiella asylansökan (13 § AsylG) relevant, utan tidpunkten då den formella asylansökan lämnas (14 § AsylG). För att förutsättningen som anges i 26 § punkt 3 första meningen AsylG ska vara uppfylld räcker det inte att den behöriga myndigheten – i förevarande fall Bundesamt – endast har fått kännedom om asylansökan. En förutsättning för beviljande är en (formell) ansökan som endast kan ställas med verkan till den behöriga myndigheten.

II

- 6 Målet ska förklaras vilande. Förhandsavgörande ska inhämtas från Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen) enligt artikel 267 FEUF rörande [**Orig. s. 6**] ovan angivna frågor . Dessa frågor avser tolkningen av artikel 2 j i Europaparlamentets och rådets direktiv av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 2011, s. 9) (nedan kallat direktiv 2011/95).
- 7 1. Den rättsliga bedömningen i nationell rätt följer av Asylgesetz (AsylG) [utelämnas].
- 8 Den rättsliga ramen i förevarande mål utgörs av följande bestämmelser i nationell rätt:

13 § AsylG

(1) En asylansökan anses ha gjorts när utlänningen skriftligen, muntligen eller på annat sätt uttryckt sin vilja att söka skydd i Förbundsrepubliken från politisk förföljelse, eller att denne begär skydd från avvisning eller annat återsändande till en stat, i vilken utlänningen hotas av förföljelse i den mening som avses i 3 § punkt 1 eller av en risk att lida allvarlig skada i den mening som avses i 4 § punkt 1.

(...)

14 § AsylG

(1) Asylansökan ska lämnas in till den avdelning vid Bundesamt som är ansvarig för den mottagningsanläggning där utlänningen har tagits emot.

(...)

(...)

26 § AsylG

(...)

(2) För ett barn till en asylsökande som vid tidpunkten då asylansökan avseende barnet lämnas är minderårigt och ogift, ska på ansökan erkännas ha rätt till asyl, om utlänningen beviljats rätt till asyl genom beslut som inte kan överklagas och denna rätt inte ska återkallas eller dras tillbaka.

(3) Föräldrarna till en underårig ogift asylsökande eller någon annan vuxen i den mening som avses i artikel 2 [Orig. s. 7] j i direktiv 2011/95 ska beviljas rätt till asyl, om

1. beslutet om den asylsökandes till asyl inte kan överklagas,
2. familjen i den mening som avses i artikel 2 j i direktiv 2011/95 redan existerade i den stat i vilken den asylsökande utsätts för politisk förföljelse,
3. de inreste innan asyl beviljades eller de har ingivit asylansökan utan dröjsmål efter inresan,
4. rätten till asyl inte ska återkallas eller dras tillbaka och
5. de ansvarar för den asylsökande.

För syskon till den underåriga asylsökanden som vid tidpunkten för deras asylansökan är underåriga och ogifta ska första meningen siffran 1–4 tillämpas på motsvarande sätt.

(...)

(5) För familjemedlemmar i den mening som avses i punkterna 1–3 till den person som beviljats internationellt skydd ska punkterna 1–4 tillämpas på motsvarande sätt. I stället för rätt till asyl ska flyktingstatus eller subsidiärt skydd beviljas. (...)

(...)

77 § AsylG

(1) I mål enligt denna lag ska domstolen grunda sig på de rättsliga och faktiska omständigheter som förelåg vid tidpunkten för den senaste muntliga förhandlingen i målet. Om målet avgörs utan att muntlig förhandling hållits, är den avgörande tidpunkten när domstolen fattar sitt avgörande. (...)

(...)

- 9 2. Tolkningsfrågorna har relevans för att avgöra tvisten vid den nationella domstolen och behöver klargöras av EU-domstolen.
- 10 2.1 Tolkningsfrågorna är nödvändiga för att pröva klagandens yrkande att han med stöd av 26 § punkt 5, jämförd med punkt 3 första meningen AsylG, ska

beviljas subsidiärt skydd i egenskap av förälder till en underårig ogift person som beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande.

- 11 SE är familjmedlem, i den mening som avses i 26 § punkt 5 första meningen AsylG familjmedlem samt enligt 26 § punkt 3 första meningen AsylG, och far, i den mening som avses i 26 § punkt 3 första meningen AsylG, och således förälder till sin ogifta son. Sonen har i den mening som avses 26 § punkt 3 första meningen AsylG, artikel 18 i direktiv 2011/95 beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande. Beviljande av status som subsidiärt skyddsbehövande kan inte överklagas (26 § punkt 3 första meningen siffran 1 AsylG). I överensstämmelse med 26 § punkt 3 första meningen siffran 2 AsylG existerade familjen i den mening som avses **[Orig. s. 8]** i artikel 2 j i direktiv 2011/95 i Afghanistan som är den stat i vilken sonen löper risk att lida allvarlig skada i den mening som avses i artikel 15 i direktiv 2011/95. Klaganden i första instans inreste även innan hans son beviljades status som subsidiärt skyddsbehövande (26 § punkt 3 första meningen siffran 3 AsylG). Det föreligger inga omständigheter som ger stöd för antagandet att erkännandet av sonens status som subsidiärt skyddsbehövande ska återkallas eller dras tillbaka (se 26 § punkt 3 första meningen siffran 4 AsylG), och inte heller för att det skulle föreligga några grunder för undantag som avser klaganden i första instans person enligt 26 § punkt 4 första meningen och 4 § punkt 2 AsylG.
- 12 Klaganden i första instans ansökan om beviljande av subsidiärt skydd i egenskap av förälder ska således bifallas om sonen vid den tidpunkt som är relevant för bedömningen var underårig i den mening som avses i 26 § punkt 3 första meningen AsylG och klaganden ansvarade för sonen i den mening som avses i 26 § punkt 3 första meningen siffran 5 AsylG.
- 13 26 § punkt 3 AsylG syftar till införlivande av artikel 23.2 i direktiv 2011/95 [utelämnas]. Enligt nämnda bestämmelse ska medlemsstaterna se till att familjemedlemmar till den person som har beviljats internationellt skydd, och vilka själva inte uppfyller kraven för att erhålla sådant skydd, får ansöka om sådana rättigheter som avses i artiklarna 24–35 i enlighet med nationella förfaranden och i den mån detta överensstämmer med familjemedlemmens personliga rättsliga status. Begreppet familj och således även begreppet familjemedlemmar i den mening som avses i de nationella bestämmelserna som ligger till grund för anspråk definieras enligt den uttryckliga hänvisningen i 26 § punkt 3 första meningen siffran 2 AsylG i artikel 2 j i direktiv 2011/95. Enligt artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 räknas som familjemedlemmar till den person som beviljats internationellt skydd, om denne är underårig och ogift, bland andra dennes fader, om han i samband med ansökan om internationellt skydd befinner sig i samma medlemsstat och familjen existerade redan i ursprungslandet. Det framgår inte entydigt av bestämmelsens ordalydelse vilken tidpunkt som är relevant för att bestämma huruvida personen som beviljats internationellt skydd är underårig, och huruvida och i förekommande fall inom vilka gränser som fadern **[Orig. s. 9]** i egenskap av familjemedlem fortsätter att

räknas som fader i detta avseende även efter att den person som beviljats internationellt skydd uppnått myndighetsålder.

- 14 2.2 Tolkningsfrågorna behöver klargöras av EU-domstolen.
- 15 a) Med fråga 1 vill den hänskjutande domstolen få klarhet vilken tidpunkt som, under sådana omständigheter som föreligger i förevarande mål, är den relevanta för prövningen av huruvida den skyddsbehövande är underårig i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95.
- 16 Nationell rättspraxis har hittills delvis – i överensstämmelse med den allmänna principen i 77 § AsylG som gäller i den nationella asylprocessrätten – även med avseende på den skyddsbehövande underårighet varit inriktad på tidpunkten för avgörandet rörande föräldrarnas asylansökan (som enligt den tyska modellen för införlivande dessutom alltid varit inriktad på det härledda skyddet av familjen, vilket har identiska rättsföljder). I en annan linje i nationell rättspraxis har det däremot ansetts som tillräckligt att den skyddsbehövande fortfarande var underårig vid tidpunkten då föräldern lämnar in asylansökan. Som grund för detta anförs för det mesta föreskrifter i unionsrätten och det uttryckliga fastställandet av en tidpunkt när det är fråga om härlett internationellt skydd för barn (se 26 § punkt 2 AsylG), vilken – trots att det saknas en uttrycklig bestämmelse i detta avseende – överförs till internationellt skydd för föräldrar.
- 17 Det är inte möjligt att utifrån lydelsen av artikel 2 j i direktiv 2011/95 dra någon entydig slutsats i detta avseende i samband med beviljande av subsidiärt skydd för föräldrar. Omständigheten att lydelsen av artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 uttryckligen skiljer mellan tidsformerna perfekt (avseende beviljande av internationellt skydd och att familjen redan existerade i ursprungslandet) och presens (avseende att de befinner sig i samma land, ansvaret för den person som beviljats internationellt skydd och underårighet) kan tyda på att villkoret att den skyddsbehövande är underårig ska bedömas utifrån en aktuell tidpunkt, till exempel tidpunkten då ett beslut meddelades i ärendet rörande föräldrarnas ansökan (om asyl). Kravet på samband mellan den skyddsbehövandes asylansökan och familjemedlemmens vistelse i den mottagande staten tyder likaså på att **[Orig. s. 10]** den tidigaste relevanta tidpunkten för att bedöma villkoret att den skyddsbehövande är underårig är efter familjemedlemmens inresa i landet. På detta tyder även i systematiskt hänseende hänvisningen till ”medföljande” familjemedlemmar till den asylsökande i skäl 16 andra meningen i direktiv 2011/94, liksom hänvisningen till principen om (säkerställande av) familjesammanhållning i artikel 23 och skäl 18 andra meningen i direktiv 2011/95. På det teleologiska planet torde principerna om barnets bästa, likabehandling och rättssäkerhet, liksom unionsrättens ändamålsenliga verkan, tendera att tala mot en bedömning av underårigheten vid en tidpunkt då förfarandet redan är långt gånget. Det är objektivt sett inte längre ägnat att säkerställa barnets bästa att bevilja subsidiärt skydd för en förälder som rest efter ett barn, när det är fråga om en utlänning som redan har uppnått myndighetsålder

vid tidpunkten för ett sådant beslut rörande beviljande av subsidiärt skydd för en förälder.

- 18 Fråga 1 och även de andra frågorna avser en situation där den skyddsbehövande familjemedlemmen från vilken en status som skyddsbehövande ska härledas, inte har erkänts som flykting, utan endast har beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande. För att fastställa den relevanta tidpunkten behöver man i detta avseende skilja mellan en person som beviljats internationellt skydd, vilken även beviljats flyktingstatus (artikel 13 och följande artiklar i direktiv 2011/95) och en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som beviljats status som subsidiärt skyddsbehövande (artikel 18 och följande artikel i direktiv 2011/95). Skäl 21 i direktiv 2011/95 klargör att erkännandet av flyktingstatus är en fastställelse av redan existerande rättigheter. EU-domstolen har i sin dom av den 12 april 2018 – C 550/16 [ECLI:EU:C:2018:248] – punkt 53 och följande punkt rörande artikel 2 f i direktiv 2003/86/EG fastställt att det betyder att, efter det att en ansökan om internationellt skydd getts in i enlighet med kapitel II i direktiv 2011/95, har en person som uppfyller de materiella villkoren en subjektiv rätt till att beviljas flyktingstatus, även innan det har fattats något formellt beslut i detta avseende. Följaktligen kan rätten till familjeåterförening enligt artikel 10.3 a i direktiv 2003/86 inte vara beroende av när den behöriga nationella myndigheten formellt antar beslutet om beviljande [**Orig. s. 11**] av flyktingstatus för den berörda personen. Oberoende av frågan huruvida den rättspraxis som meddelats avseende definitionen i artikel 2 f i direktiv 2003/86 kan tillämpas på motsvarande sätt för den nästan likalydande definitionen i artikel 2.1 i direktiv 2011/95 och/eller för principen om familjesammanhållning enligt artikel 23 i direktiv 2011/95, saknas det med avseende på erkännandet av status som subsidiärt skyddsbehövande ett jämförbart skäl i direktiven som klargör att ett sådant nödvändigt erkännande (endast eller primärt) är en fastställelse av redan existerande rättigheter. Ett argument för en åtskillnad mellan anknytningen till skyddet av flyktingar, där en utvidgning av riktad förföljelse till att även omfatta familjemedlemmar på grund av (fortfarande) existerande familjeband inte kan uteslutas, och anknytningen till beviljande av status som subsidiärt skyddsbehövande, kan även vara att en förälder i ett sådant fall kan vilja härleda subsidiärt skydd för familjemedlemmar från sitt barn, utan att det finns grundad anledning att förmoda att föräldern, om han eller hon återsänds till sitt ursprungsland, skulle utsättas för en verklig risk att lida allvarlig skada i den mening som avses i artikel 15 i direktiv 2011/95. Antagandet att förföljelsen skulle utvidgas till att även omfatta familjemedlemmar är i regel inte motiverad under dessa omständigheter.
- 19 b) Fråga 2.a) ställs för det fall att fråga 1 besvaras så, att den relevanta tidpunkten för att bedöma om en person är underårig är tidpunkten för ansökan om beviljande av internationellt skydd, vare sig det är ansökan av den skyddsbehövande eller av en familjemedlem, i syfte att klargöra följdfrågan huruvida den relevanta tidpunkten för ansökan anses vara tidpunkten för den materiella asylansökan eller tidpunkten då den formella asylansökan lämnas.

- 20 Artikel 6.2 första meningen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60) (nedan kallat direktiv 2013/32) skiljer mellan ansökan och att lämna in ansökan om internationellt skydd. Bestämmelsen föreskriver att medlemsstaterna ska se till att en person som har ansökt om internationellt skydd har en faktisk möjlighet att lämna in sin ansökan så snart som möjligt. Enligt artikel 6.3 i direktiv 2013/32 får medlemsstaterna ställa som krav att ansökningar om internationellt skydd ska lämnas in personligen [**Orig. s. 12**] och/eller på en angiven plats. Ett undantag från artikel 6.3 i direktiv 2013/32 föreskrivs i artikel 6.4 i direktiv 2013/32 (EU-domstolen, dom av den 26 juli 2017 – C-670/16 [ECLI:EU:C:2017:587], Mengesteab – punkt 101). Enligt nämnda dom ska, utan hinder av artikel 6.3 i direktiv 2013/32, en ansökan om internationellt skydd anses inlämnad när en blankett har lämnats in av sökanden eller en officiell rapport inkom till de behöriga myndigheterna i den berörda medlemsstaten i enlighet med nationell rätt. I enlighet med artikel 6.2–6.4 i direktiv 2013/32 finns inga formkrav för den materiella asylansökan enligt 13 § punkt 1 AsylG, medan asylansökan enligt 14 § punkt 1 första meningen AsylG i princip ska inges formellt till den ansvariga avdelningen vid Bundesamt. Det är först när asylansökan formellt mottagits av den ansvariga avdelningen som den registreras och blir föremål för ett asyrlättsligt förvaltningsförfarande.
- 21 Något som talar för att prövningen av underårighet ska ske vid tidpunkten då den formella ansökan lämnas in är att artikel 6 i direktiv 2013/32 föreskriver att medlemsstaterna ska se till att det finns en möjlighet att lämna in en formell ansökan och endast anger att det ska ske så snart som möjligt, utan någon närmare tidsangivelse. Även om inga konkreta minsta, normala eller längsta tidsfrister anges [utelämnas], ska det dock vara möjligt att lämna in den formella ansökan omedelbart, det vill säga utan otillbörligt dröjsmål. Det råder således vissa tvivel med avseende på huruvida det är förenligt med principerna om likabehandling och rättssäkerhet liksom ändamålsenlig verkan att sätta tidpunkten för bedömningen då den formella ansökan lämnas in.
- 22 c) Fråga 2.b) syftar – i den utsträckning som den relevanta tidpunkten för bedömningen av om den person som beviljats internationellt skydd är underårig är tidpunkten för familjemedlemmens inresa i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 eller tidpunkten för familjemedlemmens asylansökan – till att klargöra huruvida detta även gäller för det fall att inget beslut ännu meddelats vid denna tidpunkt avseende ansökan om internationellt skydd som lämnats in av den person som senare beviljats internationellt skydd. [**Orig. s. 13**]
- 23 d) Fråga 3.a) syftar till ett ytterligare klargörande av de övergripande villkoren i artikel 2 j i direktiv 2011/95, nämligen att familjemedlemmen ska befinna sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd och förutsättningen att familjen existerade redan i ursprungslandet.

- 24 I detta avseende behöver det klargöras vilka materiella villkor som måste vara uppfyllda enligt artikel 2 j tredje tankstrecket i direktiv 2011/95 i en situation som den i förevarande fall vad gäller ”i fråga om” ansökan om internationellt skydd, ”befinner” sig i samma medlemsstat och att familjen ”existerade redan” i ursprungslandet. Det är framför allt nödvändigt att få ett klargörande av huruvida familjelivet i den mening som avses i artikel 7 i stadgan mellan den skyddsbehövande och familjemedlemmen, här föräldern, måste ha återupptagits i den mottagande medlemsstaten, eller om det räcker som enda villkor för ställningen som familjemedlem att den skyddsbehövande och familjemedlemmen samtidigt befinner sig i den mottagande medlemsstaten.
- 25 Enligt lydelsen av artikel 2 j i direktiv 2011/95 ligger det nära till hands att tolka rekvisiten ”befinner sig i samma medlemsstat i fråga om ansökan om internationellt skydd” och ”familjen existerade redan i ursprungslandet” på så sätt att det inte är tillräckligt att den skyddsbehövande och dennes familjemedlem enbart befinner sig i den mottagande medlemsstaten samtidigt. Kravet att familjen existerade redan i ursprungslandet är grundat på antagandet att anhöriga i kärnfamiljen som berörs av de relevanta händelserna i ursprungslandet, enbart på grund av den nära relationen, också normalt kan komma att utsättas för förföljelse (se skäl 36 i direktiv 2011/95). Direktivets systematik pekar också i denna riktning, där särskilt artikel 23 och skäl 16, 18 och 19 i direktiv 2011/95 ska beaktas. Artikel 23.1 i direktiv 2011/95 syftar till sammanhållning av familjer. Artikel 23.5 i direktiv 2011/95 utvidgar tillämpningsområdet för artikeln till att, utöver de familjemedlemmar som anges i artikel 2 j i direktiv 2011/95, även gälla andra nära släktingar som levde tillsammans som en del av familjen vid tidpunkten för avfärden från ursprungslandet, och som då för sin försörjning var helt eller delvis beroende av den person som beviljats internationellt skydd. Det framgår av båda bestämmelserna [Orig. s. 14] att artikel 23 i direktiv 2011/95 framför allt syftar till att skydda beroende familjemedlemmar och i synnerhet underåriga barn. I syfte att genomföra detta skyddsändamål ger bestämmelsen även rättigheter till de andra nära släktingar som omfattas av den. En sådan tolkning torde även stödjas av skäl 18 och 19 i direktiv 2011/95. Skäl 18 i direktiv 2011/95 anger att medlemsstaterna i första hand bör ta hänsyn till barnets bästa och hänvisar i detta avseende särskilt till principen om familjesammanhållning. Enligt skäl 19 i direktiv 2011/95 är det nödvändigt att begreppet familjemedlemmar breddas så att hänsyn tas till de särskilda omständigheter av olika slag som kan förekomma vid fall av beroendeställning och till den särskilda omsorg som bör ägnas åt att tillvarata barnets bästa. Inte heller skäl 16 i direktiv 2011/95, enligt vilken direktivet särskilt syftar till att säkerställa full respekt för den mänskliga värdigheten och de asylsökandes och deras medföljande familjemedlemmars rätt till asyl, utgör hinder för en tolkning som förutsätter återupprättande av familjesammanhållningen med faktiskt utövande av föräldrarnas vårdnad för barnets bästa. Den hänskjutande domstolen är medveten om att ordet ”medföljande” även kan ges en vidare tolkning (se rörande tolkningen av ”medföljande” i samband med unionsmedborgares rättigheter [utelämnas] EU-domstolen, dom av den 16 juli 2015 – C-218/14 [ECLI:EU:C:2015:476], Singh m.fl. – punkt 54). I teleologiskt hänseende finns

det stöd för att artikel 2 j tredje tankstrecket i direktiv 2011/95 – genom inskränkningen av begreppet familjemedlemmar till att endast avse medlemmar i kärnfamiljen (föräldrar och deras underåriga barn) genom uppställandet av ett villkor om att de ska befinna sig i samma medlemsstat ”i fråga om ansökan om internationellt skydd” och genom ett krav på att ”familjen existerade redan i ursprungslandet” – förutsätter att familjemedlemmarna återupptar familjelivet i den mening som avses i artikel 7 i stadgan. Artikel 7 i stadgan ska läsas i förening med skyldigheten att beakta barnets bästa enligt artikel 24.2 i stadgan och med hänsyn att barnet enligt artikel 24.3 i stadgan har rätt att regelbundet upprätthålla ett personligt förhållande med föräldrarna (EU-domstolen, dom av den 6 december 2012 – C-356/11 och C-357/11 [ECLI:EU:C:2012: 776] – punkt 76). Familjelivet kännetecknas utöver förekomsten av juridiska band även av en faktisk familjeenhet (se Europadomstolen, dom av den 2 november 2010 – Nr. 3976/05 [ECLI:CE:ECHR:2010:1102JUD000397605], Yigit mot Turkiet – **[Orig. s. 15]** punkt 93) och utpräglat nära familjeband mellan föräldrar och deras underåriga barn [utelämnas]. I detta avseende anser den hänskjutande domstolens att man skulle kunna ifrågasätta antagandet att förutsättningarna enligt artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 är uppfyllda även för det fall att det på grundval av omständigheterna i det enskilda fallet framgår att den ansökande förälderns avsikt med att befinna sig i den mottagande medlemsstaten inte åtminstone till viss del är att överta ansvaret för det skyddsbehövande, ogifta, underåriga barnet.

- 26 e) Fråga 3.b) knyter an till fråga 3.a) och syftar till att klargöra den relevanta tidpunkten för bedömningen av återupptagande av familjelivet i den mening som avses i artikel 7 i stadgan mellan den skyddsbehövande och föräldern i den mottagande medlemsstaten.
- 27 Enligt den hänskjutande domstolens uppfattning torde det knappast vara förenligt med målsättningarna med artikel 2 j i direktiv 2011/95 vilka anges närmare under d) om en asylsökande för att styrka sin egenskap som familjemedlem utan någon som helst tidsbegränsning kan åberopa återupptagandet av familjelivet. Rekvisitet ”i fråga om ansökan om internationellt skydd” kan i detta avseende tyda på att artikel 2 j i direktiv 2011/95 förutsätter att återupprättandet av den faktiska familjesammanhållningen måste ske inom en viss tidsfrist efter inresan.
- 28 Orden ”ansvarar” och ”är underårig” i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 tyder dessutom på att den skyddsbehövande vid den relevanta tidpunkten för återupprättandet av familjesammanhållningen i den mottagande medlemsstaten fortfarande måste ha varit underårig i den mening som avses i artikel 2 k i direktiv 2011/95.
- 29 f) Fråga 4 syftar till att klargöra huruvida en asylsökande inte längre anses vara en familjemedlem i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 i och med att den person som beviljats internationellt skydd uppnår myndighetsålder, vilket är förbundet med att ansvaret för en person som är underårig och ogift bortfaller. **[Orig. s. 16]**

- 30 Artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 föreskriver att fadern till den person som beviljats internationellt skydd har ställning som familjemedlem om personen är underårig, han i fråga om ansökan om internationellt skydd befinner sig i samma medlemsstat och familjen existerade redan i ursprungslandet. Kopplingen mellan ställningen som familjemedlem och den i artikel 2 k i direktiv 2011/95 begränsade tidsperioden då den skyddsbehövande är underårig, kan, i likhet med skyddet för barnets bästa vilket artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 syftar till, tyda på att faderns ställning som familjemedlem i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 upphör i och med att den skyddsbehövande uppnår myndighetsålder.
- 31 Om fadern till den skyddsbehövande fortfarande anses vara familjemedlem i den mening som avses i artikel 2 j tredje strecksatsen i direktiv 2011/95 även efter att barnet har uppnått myndighetsålder behöver det klargöras huruvida denna ställning – utöver en situation då fadern inte längre befinner sig i den mottagande medlemsstaten eller barnet inte längre har status av skyddsbehövande – upphör vid en viss tidpunkt eller när en viss händelse inträffar.
- 32 [utelämnas] [rätt att hänskjuta frågor för förhandsavgörande]

[utelämnas]

ARBETS-DOKUMENT